

Riigi Teataja

Nr. 3.

11. jaanuaril 1929 a.

Nr. 3.

- Art. 21. Riigi turbatööstuse kahjude katmise ning põhikapitali täiendamise seadus.
22. Riigi turbatööstuse põhimäärus.
23. Kohtuteseaduse § 246 muutmise seadus.
24. Maaseaduse täiendamise ja muutmise seadus nr. 3.
25. Bensiinimaksu seadus.
26. Määrus areteeritud varanduse hoidmise ja hindamise eest tasumaksmiseks 1929, 1930 ja 1931 a.
27. Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu normaal-põhikiri.
28. Määrus uue notari koha avamise kohta Vändras.
29. Määrus Tartu-Võru rahukogu ringkonna rahukohtunikkude tööpiirkondade muutmise kohta.
30. Määrus mõõduabinõude tembeldusmaksu kohta.
31. Määrus proovikoja ametnikkude sõidu- ja päevarahade kohta.
32. Määrus Sangaste vallas asuvate riigistatud maade kasutajailt nõutava $\frac{2}{3}$ osa 1928 a. kinnisvarade maksu õiendamise tähtaja pikendamise asjas.
33. Määrus omavalitsustele viinalt võetava maksu kohta.
34. Määrus tuluteatelehtede andmisest vabastamise kohta.
35. Määrus kaubanduse- ja tööstuse-ettevõtjate tuluteatelehtede esitamise tähtaja kohta.
36. Määrus maapidajate tuluteatelehtede esitamise tähtaja kohta.
37. Määrus maapidajate tuluteatelehtede esitamise tähtaja kohta.
38. Teadaanne Eesti-Rootsi vahelise laevamöödutunnistuste vastastikku tunnustamise deklaratsiooni jõusseastumisest.
39. Teadaanne Eesti-Soomes postilepingu jõusseastumisest.
40. Välisministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis ja palganormid.
41. Teadaanne 1929 a. tulumaksu asjus kõigile tulumaksu maksjatele.
42. Teadaanne 1929 a. tulumaksu asjus kõigile riigi-, omavalitsuse- ja eraasutustele ja eraisikutele, kes 1928 a. kasutasid palgalist tööjõudu.

Riigikogu poolt 20. detsembril 1928. a.
vastuvõetud

21. Riigi turbatööstuse kahjude katmise ning põhikapitali täiendamise seadus.

§ 1. Riigi turbatööstuse endiste aastate kahjud, mille kogusumma riigi turbatööstuse 1927. a. aruande järgi, mille kinnitanud Vabariigi Valitsus, 968.689 krooni, võetakse riigi kanda ja arvatakse maha riigi turbatööstuse põhikapitalist, mis antud riigi 1922., 1923. ja 1924. a. eelarvete korras

§ 2. Riigi turbatööstuse põhikapitali täiendamiseks antakse turbatööstusele riigikassast eelarve korras 618.689 krooni, missugusest summast 400.000 krooni on määratud riigi turbatööstuse võlgade tasumiseks teistele riigi ettevõtetele ja asutistele.

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär A. Tammann.

Riigikogu poolt 20. detsembril 1928. a. vastuvõetud

22. Riigi turbatööstuse põhimäärus.

I. Riigi turbatööstuse ülesanded ja õigused.

§ 1. Riigi turbatööstus asutatakse turbarabade igakülgeks kasutamiseks, eriti küttematerjali ja elektrijõu saavutamiseks.

§ 2. Riigi turbatööstus võib turbarabu eel uurida, planeerida ja kuivatada, valmistada põletisturvast, kokseerida, briketeerida ja destilleerida turvast, asutada sphagnumi tööstust, avada vabrikuid, töökodasid, elektrijaamu, alajaamu, elektriiline nimetatud saaduste valmistamiseks ja ümbertöötamiseks ja ette võtta kõiki turba ja selle saaduste kasutamiseks tarvilikke toiminguid, samuti ka osta ja müüa turbaaadusi toorel ja ümbertöötatud kujul igal turul.

Riigi turbatööstusele antakse tarvilikud maa-alad Vabariigi Valitsuse sellekohasel korraldusel.

§ 3. Riigi turbatööstusel on juriidilise isiku õigused ja ta vastutab oma varandustega oma kohustuste ja kahjude eest. Riigi turbatööstuse valitsemine, asjaajamine ja kontrollimine teostub käesoleva põhimääruse alusel ega allu riigiasutuste kohta maksvatele seadustele.

Riigi turbatööstusel on oma pitsat Eesti vabariigi vapiga ja pealkirjaga „Riigi turbatööstus“.

§ 4. Riigi- ja kogukondlike maksude, samuti tehnilise järelevalve ja töökaitse suhtes allub riigi turbatööstus eraettevõtete kohta maksvatele seadustele ja määrustele.

Eraisikute kirjavahetus riigi turbatööstusega on vaba tempelmaksust.

§ 5. Riigi turbatööstus nõuab ja kostab kohtus varanduslikkudes asjades Tsiviilkohtupidamise seaduse §§ 1282 kuni 1296 ettenähtud määruste põhjal, kusjuures sarnaste asjade kohta maksab ka Tsiviilkohtupidamise seaduse § 1289-a märkus.

Hangete ja töövõtete suhtes, mis riigi turbatööstus täidab riigiasutustele, allub ta Riigi töövõtete ja hangete seaduse (VSK X k. I j.) eeskirjadele.

II. Riigi turbatööstuse kapitalid.

§ 6. Riigi turbatööstusel on järgmised kapitalid: 1) põhikapital, 2) tagavarakapital ja 3) ettevõtte laiendamise kapital.

§ 7. Riigi turbatööstuse põhikapitaliks on kaks miljonit kakssada viiskümmend tuhat krooni ja see loetakse riigikassa protsendita laenuks.

§ 8. Juhtuvate puudujääkide katmiseks asutatakse riigi turbatööstuse tagavarakapital, kuhu arvatakse 10% iga-aastasest puhaskasust.

Tagavarakapitali ülemmäära määrab Vabariigi Valitsus kaubandus-tööstus- ja rahaministri ettepanekul. Tagavarakapital hoitakse riigi väärtpaberites või teistes väärtustes Vabariigi Valitsuse sellekohaste juhtnõuade järgi. Tagavarakapitali võib tarvitada ainult Vabariigi Valitsuse otsuse põhjal.

Ettevõtte laiendamise kapitali hoidmise ja kasutamise, samuti jooksvate summade hoidmise juhtnõuad annab Vabariigi Valitsus.

§ 9. Riigi turbatööstusel on õigus teha laene kuni 25% põhikapitalist oma tegevuskapitali suurendamiseks ja selleks pantida oma varandust.

III. Riigi turbatööstuse juhtimine.

§ 10. Riigi turbatööstust juhib ja valitseb direktor. Direktoril on asemik.

Direktori ja ta asemiku määrab ametisse ja vabastab ametist Vabariigi Valitsus, kaubandus-tööstusministri ettepanekul.

Riigi turbatööstuse juhatuse asukoht on Tallinnas.

§ 11. Riigi turbatööstuse pearaamatupidaja ja üksikute tööstusharude juhatajad määrab teenistusse ja vabastab sellest riigi turbatööstuse nõukogu direktori ettepanekul. Muu teenijaskonna koosseisu määrab direktor riigi turbatööstuse nõukogu poolt kinnitatud juhtnõuade järgi.

§ 12. Riigi turbatööstuse ametnikke ja teenijaid ei loeta riigiteenijateks, kuid neil on pensioni- ja ühekordse toetuse saamise õigus riigi- ja omavalitsuse teenijate pensioniseaduse alusel.

Kõik riigi turbatööstuse ametnikud ja teenijad vastutavad teenistusealaliste süütegude eest ühesugustel alustel riigiteenijatega.

§ 13. Direktor toimib käesoleva põhimääruse ja riigi turbatööstuse nõukogu poolt antud volituste ja juhtnõuade järgi, mis kinnitab Vabariigi Valitsus kaubandus-tööstusministri ettepanekul.

Direktor on riigi turbatööstuse juriidiliseks esindajaks ja selle huvide ja varanduste kaitsjaks. Ta ajab selle asju ise või volinikkude kaudu kohtutes, kõigis riigi- ja eraasutustes ja eraisikute juures.

§ 14. Direktori ülesandeks on eriti:

1) tööstuse üldtegevuskava ja iga-aastase tulude ja kulude eelarve, samuti ka iga-aastase aruande kokkuseadmine;

2) tehniliste jõudude, ametnikkude ja tööliste ametissekutsumine ja ametist vabastamine, neile palga ja tasu määramine eelarve piirides, nõukogu poolt kinnitatud juhtnõuade järgi;

3) üksikute tööstusharude ja ettevõtete juhatajatele instruksioonide ja volituste andmine ja nende tegevuse juhtimine ja järelvalve;

4) lepingute sõlmimine riigi turbatööstuse nimel, kui nende üksuse summa ei ületa kolmekümmendtuhat krooni — iseseisvalt, vastasel korral pärast nõukogu kinnitamist;

5) nõukogu otsuste täitmine.

IV. Riigi turbatööstuse nõukogu.

§ 15. Riigi turbatööstuse üldtegevuskava määratakse ja direktori tegevuse järele valvaks on riigi turbatööstuse nõukogu.

§ 16. Nõukogus on viis liiget, keda kinnitab ametisse viieks aastaks Vabariigi Valitsus kaubandus-tööstusministri ettepanekul. Nõukogu liikmed valivad oma keskelt igaks aastaks esimehe ja selle asemiku.

Iga aasta lahkub nõukogust üks liige, alguses loosiga, pärast ametivanuse järgi. Lahkunu nõukogu liikme võib esitada uuesti ametisse kinnitamiseks.

Kui nõukogu liige oma ametikohuste täitmisel riigi turbatööstuses saadud teateid kurjasti tarvitab või mõjuva põhjuseta ei võta osa kolmest järgnevast koosolekust, siis on nõukogul õigus kaubandus-tööstusministri kaudu või ministril oma algatusel esitada ta ametist tagandamiseks Vabariigi Valitsusele.

§ 17. Nõukogu koosolekuid peetakse tarviduse järgi, vähemalt kord kuus.

Päevakord ja koosoleku kutsed saadetakse kätte nõukogu liikmetele ja direktorile nõukogu esimehe korraldusel vähemalt kolm päeva enne koosolekut. Samal tähtajal teatatakse nõukogu koosolekust ka kaubandus-tööstusministrile ja riigikontrolörile.

§ 18. Nõukogu koosolekud on otsustusevõimelised, kui peale esimehe või ta asemiku kaks liiget võtab osa koosolekust.

Otsused tehakse lihthälteenamusega.

Nõukogu koosolekutel on direktoril sõnaõigus.

Nõukogu asjaajamist toimetab riigi turbatööstuse juhatus.

§ 19. Nõukogu liikmeid ei loeta riigiteenistuses olevateks.

Nõukogu liikmete tasu nõukogu koosolekutest osavõtmise eest ning sõidu- ja päevarahad makstakse riigi turbatööstuse summadest, Vabariigi Valitsuse poolt määratud suuruses.

§ 20. Nõukogu läbivaatamisele ja heakskiitmisele kuuluvad eriti:

1) iga-aastane tööstuse tegevuskava ja kulude ja tulude eelarve;

2) uute rabade kasutamise kavad ja plaanid;

3) vabrikute ehitamine ja nende sisseseadete muretsemine;

4) kinnisvara omandamine ja võõrandamine ning ehitustööde kavad;

5) laenutegemise ja võlakohustuste väljandmise otsustamine;

6) lepingute kinnitamine, mille üksuse summa ületab kolmkümmendtuhat krooni;

7) iga-aastase tegevuse, tulude ja kulude aruanne;

8) amortisatsiooni protsendi kindlaksmääramine;

9) direktorile juhtnõuride andmine.

§ 21. Nõukogu koosolekute üle peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik osavõtjad. Kui nõukogu liige ei ole rahul enamuse tehtud otsusega, siis on tal õigus esitada kirjalikult oma eriarvamine ja nõuda selle protokollimist.

Nõukogu protokollid saadetakse kahe päeva jooksul kaubandus-tööstusministrile. Ei tule kaubandus-tööstusministrilt nelja päeva jooksul mingit vastulauset nõukogu otsuste vastu, siis need astuvad otsekohe jõusse, välja arvatud § 20. p.p. 1. ja 4. all tähendatud küsimuste kohta vastuvõetud otsused; küsimused, mille vastu protesteeritud, tulevad uuesti arutamisele nõukogus. Ei ole kaubandus-tööstusminister rahul ka nõukogu uue otsusega, annab ta asja lõplikuks otsustamiseks Vabariigi Valitsusele.

Riigi turbatööstuse iga-aastase tegevuskava ning tulude ja kulude eelarve, samuti ka § 20. p. 4. põhjal vastuvõetud otsused esitab kaubandus-tööstusminister kinnitamiseks Vabariigi Valitsusele.

Kinnisvara omandamist või ehitamist võib Vabariigi Valitsus lubada ainult sel korral, kui summad selleks otstarbeks võetakse riigi turbatööstuse oma kapitalidest, või on määratud seadusandlikul teel või eriseaduse põhjal saadud panditud varandustest.

§ 22. Riigi turbatööstuse kõrgem juhtimine kuulub Vabariigi Valitsusele.

V. Aruandmine, järelvalve ja puhaskasujaotus.

§ 23. Iga aasta kohta riigi turbatööstuse juhatus seab kokku täieliku tegevusaruande tööstusliku arvepidamise nõuete kohaselt ja esitab selle läbivaatamiseks riigi turbatööstuse nõukogule.

Nõukogu saadab aruande hiljemalt 1. aprilliks ühes oma otsusega kaubandus-tööstusministrile, kes selle oma heaksarvamise esitab kinnitamiseks Vabariigi Valitsusele. Samaks tähtajaks esitatakse aastaaruanne ühes tõendavate dokumentidega riigikontrolörile, kes tea-

tab Vabariigi Valitsusele oma otsuse aruande kohta hiljemalt kahe kuu jooksul.

§ 24. Riigi turbatööstuse aruandeaasta algab 1. jaanuariga ja lõpeb 31. detsembriga.

§ 25. Aruande järgi kindlakstehtud puhaskasu jaotatakse kaubandus-tööstusministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse otsuse põhjal pärast aruande kinnitamist järgmiselt:

- 1) 10% tagavarakapitaliks;
- 2) 50% ettevõtte laiendamise kapitaliks;
- 3) 30% riigikassa sissetulekuks;
- 4) 5% riigi turbatööstuse direktorile, nõukogu liikmetele ja tööstuse vastutavatele ametnikkudele eritasuks;
- 5) 5% tööliste olukorra parandamiseks.

§ 26. Riigi turbatööstuse iga-aastased aruanded avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 27. Kaubandus-tööstusministril ja riigikontrolöril on õigus võtta osa sõnaõigusega isiklikult või oma esindajate kaudu riigi turbatööstuse nõukogu koosolekutest. Samuti on neil õigus määrata asjatundjaid ja revidente riigi turbatööstuse üksikute tegevuseharude kui ka kogu asjaajamise faktiliseks revideerimiseks ja kontrollimiseks.

Asjatundjate ja revidentide aivamised ja otsused teatatakse riigi turbatööstuse direktorile ja nõukogule ja esitatakse ühes direktori ja nõukogu seletustega kaubandus-tööstusministri kaudu Vabariigi Valitsusele teadmiseks ja otsustamiseks.

VI. Ettevõtte lõpetamine.

§ 28. Riigi turbatööstus on asutatud määramata ajaks. Ta likvideeritakse eriseadusega.

§ 29. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Riigi turbatööstuse põhimäärus (R.T. nr. 87 — 1922).

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär A. Tammann.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1928. a. vastuvõetud

23. Kohtuteseaduse § 246. muutmise seadus.

Kohtuteseaduse § 246 muudetakse ja panakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 246. Kohtuametnik ei või pidada teist ametikohta riigi-, omavalitsuse- või erateenistuses. Erandid on nähtud ette käesoleva sea-

duse §§ 42-a, 49 ja 121. Peale nende erandite võib kohtuametnik olla õpetajaks õigusteadlikes aineis ülikoolis ja teistes õppeasutustes.

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär A. Tammann.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1928. a. vastuvõetud

24. Maaseaduse täiendamise ja muutmise seadus nr. 3.

§ 1. Kogudustelt Maaseadusega võõrandatud maadest, mis läinud linnade või alevite omavalitsuste valdamisele Linnade ja alevite maaga varustamise seaduse (R.T. nr. 113 — 1927) alusel, antakse tagasi endistele omanikkudele kirikuteenijate senistes alalistes asukohades nende tarvitada olevad eluhooned ühes nende juurde kuuluvate kõrvalhoonete, aedade ja tarviliku õuemaaga. Ühele kogudusele tagasiantava maa-ala kogusuurus ei või ületada kolme hektaari.

§ 2. Käesoleva seaduse § 1. ettenähtud kogudustele, kellele linnades ja alevites ehitusekavalistel põhjustel ei ole võimalik anda tagasi maad samas paragrahvis ettenähtud ülemmääral, määrab põllutööstusministeerium vahe § 1. ettenähtud ülemmäära ja tagasiantava osa vahel teisalt riigi kõlblikust tagavaramaast.

§ 3. Käesoleva seaduse alusel tagasiandmisele kuuluvate varanduste kohta tulevad vastavalt käsitusele Maaseaduse täiendamise ja muutmise seaduse (R.T. nr. 95/96 — 1925) §§ 6—8 määrsused.

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär A. Tammann.

Riigikogu poolt 21. detsembril 1928. a. vastuvõetud

25. Bensiinimaksu seadus.

§ 1. Bensiinilt võetakse bensiinimaksu viis senti igalt netto-kilogrammilt.

§ 2. Maksustatavaks bensiiniks loetakse iga-sugune bensiin, samuti nafta destilleerimise vedelad produktid ja igasugused segud, mida võib tarvitada bensiini aseainetena jõuvankrite mootorite kütmiseks.

Maksustatavate produktide ja segude lähemad tunnused määrab teedeminister, kokkuleppel raha- ja kaubandus-tööstusministri-ga, ja avaldab need Riigi Teatajas.

§ 3. Bensiinimaksu võetakse:

1) välismaalt sisseveetavalt bensiinilt — tolliasutuste poolt sisseveo juures ühes tollimaksuga;

2) sisemaal valmistatavalt bensiinilt aktsiisi peavalitsuse korraldusel, raha- ja kaubandus-tööstusministri poolt kokkuleppel antavates määrustes ettenähtud korras, ja

3) sisemaal olevatelt bensiinitagavaradelt §§ 9—12 tähendatud korras.

§ 4. Rahaministril on õigus vabastada bensiinimaksust bensiini partiides mitte alla 350 kilogrammi, kui see määratud rööbas- ja vee- teedel liikuvate mootorite või aeromootorite kütteks, ja kui vabastamist soovitab sõja- või teedeminister, või mis määratud ümbertöötamiseks, kui vabastamist soovitab kaubandus-tööstusminister.

Seda soodustust ei anta isikutele, kes karistatud maksust vabastatud bensiini edasiandmise või muudeks otstarveteks kasutamise eest.

§ 5. Sisseveetavalt bensiinilt võetava bensiinimaksu asjad toimetatakse ühistel alustel ja korras tollimaksu asjadega.

§ 6. Rahaministril on õigus pikendada bensiinimaksu õiendamise tähtaegu: välismaalt sisseveetava bensiini juures — Tolliseadustikus (R.T. nr. 45/46 — 1923; R.T. nr. 35 — 1926) ettenähtud alustel ja korras, sisemaal valmistatava bensiini (§ 3 p. 2) või bensiinitagavarade (§ 3 p. 3) juures — kuni kuue kuuni, kusjuures õiendamata maksu kindlustuseks võetakse pandid ja panga garantiid.

§ 7. Maksu tagasimaksmine väljavedajale bensiinilt, mis valmistatud sisemaal ja veetud välja partiides mitte alla 350 kilogrammi, sünnib andmete esitamisel, mis tõendavad, et bensiinimaks võetud ja et bensiin viidud välismaale.

Sisemaal väljaveoks valmistatavalt bensiinilt bensiinimaksu õiendamise lükkab edasi rahaminister, kokkuleppel kaubandus-tööstusministriga, määratud tähtajani ja tingimustel, kusjuures õiendamata maksu kindlustuseks võetakse pandid või panga garantiid, mis vabastatakse vastavalt bensiini tegelikule väljaveole.

Selle maksu tagasimaksmise, samuti pantide ja garantiide vabastamise otsustab aktsiisi peavalitsuse juhataja, tollivalitsuse poolt kokkuseatud akti esitamisel.

Eelmises (§ 6) kui ka käesolevas paragrahvis tähendatud pante ja garantiikirju võetakse, samuti pööratakse neile nõudmisi Riigi töövõtte ja hangete seaduses (VSK X k. I j.) ettenähtud alustel ja korras.

§ 8. Bensiinimaksu kohustuse selgitamisel sisemaal valmistatava bensiini väljaveo korral arvatakse juurde selle piiripealsele kaalule kahanemisprotsent rahaministri poolt kokku-

leppel kaubandus-tööstusministriga määratud normide järgi.

Kui sisemaal valmistatav bensiin hävineb õnnetujuhtumise läbi, vabastatakse see maksust käesoleva seaduse § 3. p. 2. põhjal antavates määrustes ettenähtud alustel ja korras.

§ 9. Kõik isikud, kes bensiini valmistavad, bensiiniga suurel viisil kauplevad, samuti ka väiksel viisil kauplevad, kui viimaste bensiinitagavarad ületavad 100 kilogrammi, on kohustatud ühe kuu jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast, teatama kohalikkudele aktsiisiasutustele kõik oma bensiinitagavarad seaduse maksmahakkamise päeva seisukorras.

Tagavaradena teatatakse kõik bensiin, mis tähendatud isikute korralduses, vaatamata tehingutele, mis nad sõlminud kolmandate isikutega selle bensiini kohta.

§ 10. Eelmise (9) paragrahvi põhjal teatamisele kuuluvatelt bensiinitagavaradelt määratakse bensiinimaks isikutelt, kellel lasub teatamise kohustus.

Kui teatatav tagavara alla 100 kilogrammi, siis ei määrata bensiinimaksu.

§ 11. Maks tasutakse aktsiisivalitsuse otsuse põhjal ühe kuu jooksul, arvates otsuse teatamise päevast. Edasikaebus otsuse peale sünnib üldises korras.

§ 12. Rahaministril on õigus § 4. tähendatud ministrite soovitustel ja tingimustel vabastada maksust bensiinitagavaru vaatamata tagavara suurusele. Maksust vabastatud bensiini tarvitamise järelevalve ja selle tarvitamise alal tekkivate süütegude kohta on maksvad §§ 13 ja 15—17.

§ 13. Sisemaal valmistatud bensiini õige maksustamise, samuti maksust vabastatud bensiini õige tarvitamise järele valvab aktsiisi peavalitsus. Järelevalve teostamiseks aktsiisi- ja politseiametnikkudel on rahaministri poolt antavates määrustes ettenähtud korras õigus pääseda igal ajal ruumidesse ja muudesse paikadesse, kus valmistatakse või hoitakse alal bensiini või kus tarvitatakse maksust vabastatud bensiini. Kaitseväes tarvituseloleva bensiini kasutamist võib kontrollida raha- ja sõjaministri poolt kokkuleppel määratud korras.

§ 14. Süüdlast selles, et ta seadis sisse aktsiisivalitsusele teatamata nafta destilleerimise või bensiini valmistamise vabriku, karistatakse: rahatrahviga mitte üle kolmesaja krooni.

Vabriku sisseseadmiseks loetakse hoone või muu paiga kohastamine nafta destilleerimiseks või bensiini valmistamiseks sel kombel, et seal seatakse üles destilleerimise aparaat, retort või muud seadised, mis tarviliikud nafta destilleeri-

mise vedelate produktide saavutamiseks või bensiini valmistamiseks.

§ 15. Süüdlasest, et ta oma kasuks mak-
sust vabastatud bensiini andis edasi või tar-
vitas muudeks otstarveteks, karistatakse:

rahatraviga kõrvaldatud bensiini hulgalt
võetava bensiinimaksu viiekordse summa
suuruses.

Kui kaebalune ei suuda teha kindlaks
kõrvaldatud bensiini kaalu, siis

rahatraviga kuni tuhande kroonini.

Peale selle nõutakse sisse bensiinimaks selle
kaalu eest, millelt määratud trahv, või kui see
kaal jäi kindlaks tegemata — kogu vabastatud
bensiinipartii eest.

§ 16. Paragrahv 15. ettenähtud süüteo-
d neil juhtudel, kui need antakse kohtu otsustamisele
Aktsiisimaksu seaduse (VSK V k.) põhjal,
alluvad rahukohtule, vaatamata trahvi suu-
rusele.

§ 17. Karistuse määramisel §§ 14—15 ette-
nähtud süütegude eest, samuti aktsiisiametnik-
kude takistamise eest nende järelevalve kohuste
täitmisel, või käesoleva seadusega ning selle
põhjal antavate korralduste ja nõudmistega täit-
mata jätmise eest võetakse juhteks Aktsiisi-
maksu seaduse §§ 1138—1149.

Eelmises lõikes tähendatud süüasjade, samuti
muude bensiinimaksu kohta käivate eeskirjade
vastu eksimised lahendatakse Aktsiisimaksu
seaduse §§ 1271—1273 ja 1275—1280 tähen-
datud korras.

§ 18. Bensiinimaksud, samuti käesoleva
seaduse põhjal määratud trahvisummad kan-
takse teedeministeeriumi teedekapitali arvele
ja kulutatakse vastavate seaduste alusel avalik-
kude teede ja sildade ehitamiseks, korrashoid-
miseks ja parandamiseks.

§ 19. Käesoleva seaduse teostamiseks tar-
vilikud määrused annab rahaminister kokku-
leppel teede- ja kaubandus-tööstusministriga.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär A. Tammann.

26. Siseministri 2. jaanuari 1929 a. määrus areteeritud varanduse hoidmise ja hindamise eest tasumaksmiseks 1929, 1930 ja 1931 aastatel.

Alus: Tsiviilkohtupidamise seaduse (VSK
XVI k., 1914 a. väljaanne) §§ 1006 ja 1015.

1. peatükk.

Tasumaksmine areteeritud varanduse
hoidmise eest (Tsiv. kp. s. § 1015).

§ 1. Areteeritud varanduse hoidmise eest
määratakse tasu, kui selle suuruses ei lepi-
ta

nõudja ja võlgniku vahel kokku või kui see va-
randus jääb kolmanda isiku kätte hoiule, va-
randuse müügist saadud summa järgi: 1) hoid-
mise eest kuni ühe kuuni — müügisummast
kuni 100 kroonini — 5%, järgneva 101 kuni
1.000 krooni pealt — 1% ja üle 1.000 krooni
suurusest osast — ½%; 2) aja eest üle ühe kuu
lisatakse p. 1 ette nähtud esimese kuu hoiuta-
sule iga järgmise kuu eest juurde ¼% tervest
müügisummast, kusjuures poolikud kuud loe-
takse terveteks, tingimusel, et kogu hoiutasu
ei tõuseks üle ühe neljandiku hoiuloleva va-
randuse väärtusest.

§ 2. Loomade hoidmise eest määratakse
kolmekordne tasu § 1 määrase kohaselt.

§ 3. Kui varandus on müüdud alla hinna-
tud väärtuse, samuti ka sel puhul, kui enampak-
kumist ei toimetata, maksetakse hoiutasu ülal-
tähendatud määral varanduse hinnatud väärtu-
se järgi.

§ 4. Kui varanduse hoidmiseks on vaja
üürida eriruumi või palgata järelevalvatajaid ehk
valvureid, siis tasutakse hoidjale ka tähenda-
tud kulud.

§ 5. Eelmises paragrahvis tähendatud ku-
lude summa määrab kindlaks kohtupristav
varanduse hoiuleandmisel hoiu aja ja kohalik-
kude hindade kohaselt, selle üle märkust teh-
tes algloetlusel, millel hoidja allkiri varanduse
vastuvõtmise üle, ja ka temale väljaantavas
ärakirjas (Tsiv. kp. s. § 1013).

§ 6. §§ 4 ja 5 tähendatud alustel tasutakse
hoidjale ka kulud varanduse hoidmisel väljas-
pool eluruumi, s. o. laevade, metsamaterjalide
jne. hoidmisel.

§ 7. Varanduse üleviimise tarviduse kor-
ral areteerimise kohast hoiukohta tasutakse
üleviimise kulud kohapealsete veohindade pii-
rides.

§ 8. Hoiulolevate loomade toidukulud ta-
sutakse kohaliste hindade järgi.

§ 9. Loomade toidukuludest võib arvata
maha loomadest nende hoiul olemise ajal saa-
dud tulud, millise summa kohta hoidja on ko-
hustatud andma aru Tsiv. kp. s. § 1018 põhjal.

§ 10. §§ 1—9 tähendatud kulud tasutakse
Tsiviilkohtupidamise seaduse §§ 1060—1066
ette nähtud korras.

§ 11. Juhul, kui hoidja varanduse hoidmi-
sest enne selle müümist enampakkumisel ära
ütleb, maksetakse temale hoiuraha § 1 tähen-
datud tasumäärade pooles suuruses peale selle,
kui varandus müüdud.

§ 12. Juhul, kui areteeritud varanduse
enampakkumisel müük mõnesugusel põhjusel
ära jääb, nõutakse hoidja tasu hinnatud väärtuse
järgi Tsiviilkohtupidamise seaduse § 1066
tähendatud isikutele kohtupristavi kaudu sisse

täiel määral kohtukulude ja pristavite tasu sis-
senõudmiseks määratud korras (Kohtuasutuste
seaduse § 313 märk. lisa § 15).

2. peatükk.

Asjatundjatele tasumaksmine varan-
duse hindamise eest (Tsiv. kp. s. §§ 1006,
1094 ja 1556).

§ 13. Igale asjatundjale määratakse nii
liikuva kui liikumata varanduse hindamise
eest tasu: 1) kui hindamine ei kestnud üle kol-
me tunni öö-päeva kohta — 2 krooni, 2) kui
hindamine kestis kuni kuue tunnini — 4 kroo-
ni, 3) kui hindamine kestis üle kuue tunni —
6 krooni.

Autoriteetlikkudele isikutele teaduse ja
kunsti alal määratakse tasu 10 krooni öö-päeva
eest, rippumata hindamiseks kulutatud aja kest-
vusest.

§ 14. Peale § 1 tähendatud tasu saavad hin-
dajad päevaraha 1 kroon päevas. Kõrgema ha-
ridusliku tsensusega isikutele makstakse päe-
varaha 3 krooni päevas.

§ 15. Hindajad, kes kutsutakse välja oma
elukohalt, mis väljaspool linna piirkonda asub,
või linnast välja, saavad peale §§ 13 ja 14 tähen-
datud tasu sõiduraha: maanteed mööda siht-
kohta ja tagasi kahe hobuse peale postitaksi
järgi ja, tarbekorral, raudteel või laeval 2. klassi
pileti hinna järgi edasi-tagasi.

§ 16. Sõiduraha, niisama ka §§ 13—15
ette nähtud tasu maksetakse hindajatele ette
peale nende esitamist kohtupristavile isiku
poolt, kes nõudnud hindajate kutset.

§ 17. Teised hindajatele määratud tasud
maksetakse kohe peale hindamise lõppu sel-
lest summast, mis sisse maksetakse kohtupris-
tavile hindajate kutse nõudmise avaldamisel,
ning mille suuruse määrab kindlaks kohtu-
pristav, arvesse võttes ligikaudselt hindamise
aega.

Siseminister T. Kalbus.

Administratiiv-osakonna

abidirektor Osk. Angelus.

Kinnitan Tuletõrje seaduse § 6
põhjal (RT 72/73 — 1924).

Lugeda maksvusetuks Vabatahtliku
Tuletõrje Ühingu normaal-põhikiri,
mis kinnitatud 3. aprillil 1925 a.
(RT 65/66 — 1925) ja täiendatud
15. augustil 1925 a. (RT 137/138
— 1925).

12. detsembril 1928 a.

Siseminister T. Kalbus.

Politseidirektor N. Reiman.

27. Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu normaal-põhikiri.

I. Ühingu eesmärk.

§ 1. Vabatahtliku Tule-
tõrje Ühingu ülesandeks on tulekustutamine
tulekahjukordadel, tarviliste kustutuseabinõude
muretsemine ja seadustes ja määrustes ette
nähtud alustel abinõude tarvituselevõtmine
tuleõnnetuste ärahoidmiseks ja nende vastu
võitlemiseks, võimaluse korral ka abiandmine
tuleõnnetuste läbi kannatanud isikutele, sa-
muti ka abiandmine muude suuremate loodus-
jõuliste õnnetuste puhul, mil läheb tuletõrje
jõudu või tööriistu tarvis.

II. Ühingu asukoht ja tegevusepiir- kond.

§ 2. Ühingu tegevusepiirkonda kuulub

Ühingu juhatus asub

Tuletõrje seaduses ette nähtud juhtumitel
kui ka ühingu enese äranägemisel ühing annab
abi tulekahjude või teiste suuremate õnnetuste
kordadel ka väljaspool käesoleva paragrahvi
esimeses lõikes tähendatud piirkonda.

III. Ühingu ja kohaliku omavalitsuse vahekorrast.

§ 3. Kohalikul omavalitsusel on õigus pan-
na toime ühingu tuletõrje komando tegevuse
kui ka ühingu tuletõrje abinõude ülevaatusi,
kutsudes selleks kohale ka ühingu peamehe,
ja teha ühingule ettepanekuid leitud puuduste
kõrvaldamiseks. Lahkarvamiste korral oma-
valitsuse ja ühingu vahel tehtud ettepanekute
suhtes antakse küsimus Siseministri otsus-
tada, kelle otsusele ühing kohustub siis alis-
tuma.

§ 4. Ühing esitab kohalikule omavalitsu-
sele omavalitsuste poolt määratud tähtaegadel
aruanded Tuletõrje seaduse §§ 4 ja 8 ette
nähtud summade kui ka kohaliku omavalitsuse
poolt tehtud rahaliste annetuste äratarvitamise
kohta.

§ 5. Kohaliku omavalitsuse esindaja võtab
hääleõigusega osa ühingu peakoosolekutest ja
juhatus koosolekutest. Neist koosolekutest
juhatus teatab ette kohalikule omavalitsusele.

IV. Ühingu õigused.

§ 6. Ühingul on juriidilise isiku õigused. Temal on õigus, jälgides maksvaid seadusi ja määrusi:

a) omandada ja võõrandada vallas- kui ka kinnisvara, sõlmida lepinguid, asutada kapitale, võtta kohustusi enda peale, nõuda ja kosta kohtus;

b) pidada tuletõrje komandot;

c) kutsuda ellu spordiosakondi, õppekomandosid ja muusikakoore;

d) panna toime manöövreid, paraade, harjutusi, võistlusi jne.;

e) korraldada maksulisi pidustusi, väljasõite, jalutuskäike, näitemüüke, loteriisid, korjandusi jne.;

f) asutada ja pidada ülal varjupaiku, haiguse- ja surmajuhtumiteks abiandmis- ja matusekassasid;

g) avada einelaudu;

h) avada raamatukogusid ja anda välja ajakirju, käsiraamatuid ja muid trükitooteid;

i) liituda teiste tuletõrje organisatsioonidega.

§ 7. Ühingul on õigus jagada oma liikmetele kauaaegse teenistuse, erilise hoolsuse, vahvuse või teenete eest mälestusemärke (aumärke), rahalist autasu ja kiitusekirju (Tuletõrje seaduse § 26).

§ 8. Ühingul on pitsat ja lipud.

V. Ühingu varandus.

§ 9. Ühingu varandus moodustub:

1) sisseastumis- ja liikmemaksudest;

2) ühingu varanduse ja ettevõtete sisetulekutest;

3) kingitustest, annetustest, abirahadest, pärandustest ja avalikkudest korjandustest, näitemüükidest, loteriidest, pidude ja koosolekute sisetulekutest jne.

VI. Ühingu koosseis ja liikmete õigused ja kohused.

§ 10. Ühing koostub tegev-, toetaja- ja auliikmetest.

§ 11. Ühingu tegevliikmeteks võivad olla isikud, kes vähemalt 17 aasta vanused, kelle õigused ei ole kitsendatud kohtu poolt ja kes on tunnistanud arsti poolt terveks. Otsustusevõimelisteks liikmeteks loetakse tegev- ja auliikmed, kes saanud 20-aastaseks.

Tegevliikmeks astudes liige astub ühtlasi ka ühingu abiandmis- ja matusekassade liikmeks, kui niisugused on asutatud.

§ 12. Toetajateks liikmeteks võivad olla mõlemast soost isikud vanadusele vaatamata, samuti ka asutused, ühingud ja seltsid, kes aitavad kaasa ühingu sihi teostamisel. Toetaja-

liikmed maksavad ühingu heaks vabatahtlikku maksu, mille alammäära ja maksu tähtaja määrab peakoosolek.

Ühingu heaks määratud maksude mittemaksamisel loetakse toetavliige lahkunuks.

Toetajaliikmeks olemisega ei loeta tegevliikme teenistusaja juurde.

§ 13. Auliikmeteks võivad olla silmapaistvamad tegelased tuletõrje alal, samuti isikud, kellel on ühingu suhtes erilisi teeneid. Auliikmed ei ole kohustatud maksma ühingu ka suks mingit maksu.

§ 14. Tegev- ja toetajaliikmed võtab ühingu vastu ühingu juhatus, kuna auliikmeks valimine sünnib ühingu peakoosoleku poolt juhatuse ettepanekul.

Auliikmed valitakse eluajaks.

§ 15. Ühingu tegevliikmed kannavad tuletõrjumistel, harjutustel, ülevaatustel, manööveritel, matustel ja teistel sarnastel ametlikkudel ja pidulikkudel juhtumitel sellekohast vormi-riiet (Tuletõrje seaduse § 25).

§ 16. Kui tegevliige ei käi korralikult harjutustel, tulekustutusel ja valvekordadel või ei täida muid ametikohuseid, arvatakse ta juhatuse poolt toetajaliikmeks. Kui isik ei täida tähtjaks ka toetajaliikme kohustusi ühingu vastu, loetakse ta tähendatud tähtaja möödumisel ühingu liikmete hulgast lahkunuks, ja ta võib astuda uuesti ühingu liikmeks põhikirjas ette nähtud korras. Lähema korra selles küsimuses määrab ühingu kodukord.

§ 17. Ühingu liikmed, kes eksivad käesoleva põhikirja või ühingu kodukorra määruste vastu või rikuvad oma korratute elukommetega ühingu head nime, langevad §§ 39 ja 44 ette nähtud distsiplinaarse karistuse alla. Rasematel juhtumitel ühingu juhatus võib kõrvaldada nad ühingu liikmete hulgast kuni lähema peakoosolekuni, kus küsimus lahendatakse lõplikult. Jäädavalt väljaheitmise võib sündida peakoosoleku otsusel.

§ 18. Ühingu liige võib astuda välja ühingu- gust, teatades sellest kirjalikult ühingu juhatusele.

VII. Ühingu asjade valitsemine.

§ 19. Ühingu organid on:

1) peakoosolek ja

2) juhatus.

§ 20. Peakoosolekud on korralised ja erakorralised ja loetakse otsustusevõimelisteks, kui $\frac{1}{3}$ ühingu otsustusevõimelisi liikmeid on ilmunud koosolekule.

Korralised peakoosolekud kutsutakse kokku igas aastas, mitte hiljem kui märtsikuus, möödalinud aasta aruande ja jooksva aasta eelarve ja tegevusekava läbivaatamiseks ja kinni-

tamiseks ja muude käesoleva põhikirja alusel peakoosoleku võimkonda kuuluvate küsimuste otsustamiseks.

Erakorralised peakoosolekud kutsutakse kokku tarviduse järgi, kas ühingu juhatuse äranägemisel või revisjonikomisjoni või ühingu $\frac{1}{8}$ osa otsustusevõimeliste liikmete nõudmisel, viimastel juhtumitel mitte hiljem kui 14 päeva jooksul pärast sellekohase teadaande esitamist juhatusele. Peakoosoleku koha, aja ja päevakorra üle juhatuse teatab ühingu liikmetele vähemalt 7 päeva enne koosolekut. Peakoosoleku avab ühingu esimees või tema asemik; koosolekut juhatab peakoosoleku poolt ühingu otsustusevõimeliste liikmete hulgast valitud juhataja, kes ei või olla revisjonikomisjoni liige.

Juhtumil, kui koosolekule ei ole ilmunud nõutud arv otsustusevõimelisi liikmeid, peetakse 2 nädala jooksul ettemääratud ajal ja kohal teine koosolek, mis on otsustusevõimeline kokkutulnud liikmete arvule vaatamata, arvatud välja § 23 p. 1—4 tähendatud asjade otsustamises.

Märkus. Käesoleva paragrahvi viimases lõikes tähendatud teise koosoleku aeg ja koht antakse teada liikmetele esialgsel kutsel.

§ 21. Peakoosoleku võimkonda kuulub ühingu üldine juhtimine, eriti aga:

- 1) aruannete ja eelarvete kinnitamine;
- 2) juhatuseliikmete, tuletõrje komando peamehe, tema abide, revisjoni- ja teiste komisjoni liikmete valimine;
- 3) auliikmete, auesimehe ja aupeamehe valimine;
- 4) sisseastumis- ja liikmemaksude suuruse ja nende tasumise tähtaja määramine;
- 5) ühingu kodukorra, üldiste juhtnõuade ja ühingu tegevusse puutuvate juhatuskirjade kinnitamine;
- 6) kinnisvara omandamine, võõrandamine ja kohustustega koormamine, samuti ka tähendatud varade tarvitamisviisi määramine;
- 7) põhikirja muutmine ja täiendamine;
- 8) komando, jaoskondade ja rühmade arvu ja suuruse määramine;
- 9) ühingu liikmete väljaheitmine ja ametist tagandamine enne tähtaega;
- 10) mündrite ja märkide kavade heakskiitmine;
- 11) mälestuse- ja teenistusemärkide (aumärkide), rahalise autasu ja kiitusekirjade määramine;
- 12) ühingu juhatuse ettepanekute arutamine;
- 13) juhatuse peale tõstetud kaebuste läbi vaatamine;

14) eelarves mitte ette nähtud väljaminekute kinnitamine;

15) ühingu tegevuse lõpetamine ja varanduse likvideerimine.

§ 22. Peakoosolekutest võtavad osa hääleõigusega ühingu otsustusevõimelised tegev- ja auliikmed ja kohaliku omavalitsuse esindaja.

Toetajaliikmetel ja alla 20 aasta vanustel tegevliikmetel on peakoosolekutel sõnaõigus.

Ühingu toetajaks liikmeks olevad asutused ja ühingud võtavad peakoosolekutest osa igaüks ühe esindaja kaudu; viimasel on sõnaõigus.

§ 23. Peakoosoleku otsused tehakse liht- häälteenamusega, see on üle poole koosolekust osavõtvate otsustusevõimeliste liikmete häältega. Kahekolmandiku häälteenamus ja ühingu otsustusevõimeliste liikmete vähemalt ühekolmandiku osavõtt peakoosolekust on tarvilik järgmiste küsimuste otsustamisel:

- 1) põhikirja muutmine ja täiendamine;
- 2) auliikmete, auesimehe ja aupeamehe valimine;
- 3) kinnisvarade omandamine ja võõrandamine ja kohustustega koormamine;
- 4) ühingu tegevuse lõpetamine ja varanduse likvideerimine.

§ 24. Peakoosolekul sünnib hääletamine lahtiselt. Juhatuseliikmete, komando peamehe ja tema abide valimist toimetatakse salajase hääletamisega. $\frac{1}{10}$ koosolevate otsustusevõimeliste liikmete nõudmisel võib sündida ka teiste küsimuste otsustamine kinnisel hääletamisel.

Kui keegi ühingu liikmetest tahab teha peakoosolekule arutamiseks mõne ettepaneku, siis ta peab esitama ettepaneku või kaebuse ühingu juhatusele kirjalikult enne peakoosoleku päevakorra liikmetele kättesaatmist.

§ 25. Peakoosoleku päevakord seatakse juhatuse poolt kokku ja saadetakse ühes kutsetega liikmetele kätte. Koosolek võib otsustada ainult neid küsimusi, mis tähendatud päevakorras.

§ 26. Peakoosoleku otsused kantakse protokollis, mis kirjutatakse alla koosoleku juhataja, protokollis kirjutaja ja vähemalt kolme liikme poolt, keda peakoosolek volitab selleks.

§ 27. Ühingu juhatuse koostub vähemalt liikmest, kes valitakse peakoosoleku poolt otsustusevõimeliste liikmete hulgast aastaks. Juhatuseliikmetest valitakse esimees ja varahoidja ametisse otsekohe peakoosoleku poolt, kuna teiste juhatuseliikmete ametite jagamine sünnib juhatuse oma äranägemisel. Juhatuseliikmed valivad eneste hulgast ka esimehe asetäitja, kui peakoosoleku poolt abiesimeest ei ole valitud.

Komando peamees või viimase äraolekul tema asetäitja on oma ametilt juhatuse alaliseks liikmeks.

§ 28. Surma või mõnel muul põhjusel enneaegselt juhatusest lahkunud juhatuseliikmete asetäitjateks valitakse peakoosoleku poolt kandidaati otsustusevõimeliste liikmete hulgast.

Juhatusel lahkunud liikmete kohuste täitmisele kandidaadid asuvad saadud häälteenamuse järjekorras.

Kandidaat täidab lahkunud liikme kohuseid kuni järgmise peakoosolekuni.

§ 29. Liikmete vahel tekkinud auhaavamise küsimuste lahendamiseks peakoosolek valib aukogu. Aukogu koosseisu ja lähema tegutsemise korra määrab kindlaks ühingu kodukord.

§ 30. Juhatus ülesandeks on ühingu tegevuse üldine tegelik juhtimine vastavalt põhikirja ja kodukorra määrustele ja peakoosoleku otsustele. Eriti kuulub juhatuse võimupiirkonda:

- 1) ühingu esitamine;
- 2) ühingu päralt olevate rahasummade ja varanduse valitsemine ja arvepidamine sisetulekute ja väljaminekute üle;
- 3) aruannete ja eelarvete kokkuseadmine ja nende esitamine peakoosolekule;
- 4) peakoosoleku kokkukutsumine ja selle otsuste täitmine;
- 5) lepingute sõlmimine ühingu nimel, samuti ka volikirjade väljaandmine asjaajamiseks kohtutes ja teistes asutustes;
- 6) ühingu teenivate palgaliste isikute teenistusse võtmine ja vabastamine;
- 7) tarviliste tuletõrje- ja tulekaitseabinõude muretsemine;
- 8) komando peamehe ja jaoskondade või rühmade ülemate poolt määratud karistuste peale tõstetud kaebuste läbivaatamine;
- 9) jaoskondade või rühmade ülemate ja nende abide valimise kinnitamine;
- 10) ühingu liikmete vahel ette tulnud arusaamatuste lahendamine kodukorra alusel.

§ 31. Juhatus koosolekud on otsustusevõimelised, kui vähemalt poolt liikmetest on koos, nende hulgas esimees või tema abi. Juhatus koosolekutest võtab hääleõigusega osa üks kohaliku omavalitsuse pool määratud esindaja.

Otsused tehakse liht-hääleteenamusega; häälte pooleks-langemisel annab ülekaalu esimehe hääle.

Juhatusel on õigus kutsuda juhatuse koosolekutele sõnaõigusega ka juhatusse mitte kuuluvaid ühingu liikmeid, kui ka väljaspool ühingut seisvaid asjatundjaid, samuti ka toetajaliikmeid. Adjutantid, kui need ette nähtud

(§ 38), võtavad juhatuse koosolekutest osa sõnaõigusega.

§ 32. Juhatus koosolekute kohta peetakse protokolle, mis kirjutatakse alla koosolevate juhatuseliikmete poolt.

§ 33. Ühingu juhatuseliikmete kohused on järgmised:

1) esimees ja peamees esindavad tuletõrjet välisläbikäimises ja valvavad jooksva asjaajamise järele. Esimees juhatab juhatuse koosolekuid;

2) kassapidaja valitseb kassa üle, võtab vastu rahasummasid ja vastutab nende eest ja peab sisetulekute ja väljaminekute üle arveid jne.;

3) sekretär korraldab ühingu kirjatöid, kirjutab koosolekute protokolle, peab korras ühingu arhiivi jne.;

4) varahoidja valvab ühingu kinnis- ja vallasvara seisukorra järele, hoolitseb nende korrashoidmise eest, teeb juhatusele ettepanekuid nende remonteerimise ja uuendamise üle, peab täielist inventari nimekirja, toimetab vähemalt kord aastas üldist riistade ja tarbeasjade revideerimist ja valvab, et ühingu alajautuste varahoidjad peaksid korras varandust ja nende nimekirju.

Üksikasjalisema tööjaotuse juhatuseliikmete vahel määrab kodukord.

§ 34. Aasta-aruande läbivaatamiseks ja arvepidamise revideerimiseks valitakse peakoosoleku poolt igal aastal-liikmeline revisjonikomisjon ja kandidaati otsustusevõimeliste liikmete hulgast, kes ei ole juhatuseliikmed ega seisa ühingu palgalistes ametites. Ka asutuste esindajaid ja toetajaliikmeid võib valida revisjonikomisjoni, kus neil on hääleõigus. Komisjon on kohustatud toimetama vähemalt kord aastas põhjalikku revideerimist. Revideerimisakti esitab juhatuse peakoosolekule.

VIII. Tuletõrje komando.

§ 35. Tuletõrje komando moodustub ühingu tegev- ja auliikmetest, kes on avaldanud soovi astuda komandosse.

§ 36. Tuletõrje komando koostub: 1) komando peamehest ja tema abist või abidest, 2) ühingu varahoidjast, 3) komando alajautuste ülematest ja nende abidest, 4) arstidest ja sanitaridest ja 5) kõikidest tegelikkudest tuletõrjujatest — ühingu liikmetest.

§ 37. Tuletõrje komando võib jaguneda: tegevusalade järgi — jaoskondadesse või riviüksustena (üldise väljaõppel) — rühmadesse. Jaoskondi ja rühmi võib jagada omakord allüksustesse, näiteks: jaod jne.

§ 38. Komando peamees juhatab komando tegevust. Tema järelevalve all on kõik tuletõrje-

ja tulekaitseabinõud. Komando peamehel on õigus nimetada adjutant või adjutandid, kui seesugune amet on nähtud ette peakoosoleku vastava otsusega.

§ 39. Komando peamehel on õigus määrata teenistusliikude üleastumiste eest komando koosseisu kuuluvatele isikutele järgmisi distsiplinaarkaristusi:

- 1) märkust,
- 2) noomitust,
- 3) valveteenistust või toimkondi väljaspool järjekorda, kuni 3 korrani,
- 4) ametist kõrvaldamist kuni ühe kuuni,
- 5) komando koosseisust kõrvaldamist kuni ühe kuuni.

Karistuse otsuse peale võib kaevata 3 päeva jooksul, arvates otsuse kuulutamisest, ühingu juhatusel komando peamehe kaudu. Seesugusel korral komando peamees paneb karistuse täideviimise seisma. Juhatus otsus on lõplik.

§ 40. Komando peamees kutsub kokku tarviduse järgi terve komando või § 36 p. 1—3 nimetatud isikute koosoleku tuletõrjumisse ja komando tegevusse puutuvate küsimuste arutamiseks. Majanduslikkudesse küsimustesse puutuvad otsused saadetakse juhatusel kinnitamiseks või vastavalt peakoosolekule esitamiseks.

§ 41. Komando peamehe ja tema abid valib peakoosolek aastaks.

§ 42. Komando peamehe äraolekul täidab tema kohuseid üks tema abidest teenistuse vanuse järgi ja viimaste puudumisel või äraolekul alajaotuse ülem teenistuse vanuse järjekorras.

§ 43. Komando alajaotuste ülemad juhivad alajaotuste tegevust tulekahjudel, harjutustel, ülevaastustel jne., peavad liikmete nimekirju, valvavad oma alluvate liikmete korraliku ametikohuste täitmise järele ja vastutavad nende ülevaatusel all olevate tuletõrjeabinõude ja ühingu varanduse korrashoidmise eest. Nad kannavad ette oma vahetule ülemusele kõigist sündmustest neile alluvas üksuses ja selle tegevusest.

Alajaotuste ülemate tegevuse määrab üksik-asjalisemalt kodukord.

§ 44. Jaoskondade või rühmade ülematel on õigus teha teenistusliikude üleastumiste eest neile alluvatele tuletõrjujatele distsiplinaarkorras märkust ja noomitust ning neile määrata valveteenistust või toimkondi väljaspool järjekorda kuni 1 korrani.

§ 45. Jaoskondade või rühmade ülemad ja nende abid valitakse jaoskonna või rühma koosolekul aastaks ja kinnitatakse ametisse juhatuse poolt komando peamehe ettepanekul.

Juhtumil, kui ülesseatud kandidaadid ei saa absoluutset enamust kahel koosolekul, juhatus nimetab sellele ametikohale kohustetäitja, ja alles kolme kuu pärast tuuakse valimise küsimus uuesti päevakorraale. Samuti talitatakse, kui valitud isikut ei kinnitata juhatuse poolt.

§ 46. Jaoskondade või rühmade koosolekud kutsutakse kokku valimisteks või nende sisse- misse ellu puutuvate küsimuste arutamiseks nende ülemate poolt. Nendest koosolekutest võtavad hääleõigusega osa ainult otsustusevõimelised liikmed.

§ 47. Komando liikmed on kohustatud:

1) ilmuma viivitamata tulekahju-signaali puhul tulekahju- või kogunemiskohale mundris või vähemalt ühingu märgiga varustatult;

2) täitma täpselt komando peamehe, tema asemiku ja teiste otsekoheste ülemate korraldusi ja käsk;

3) mitte lahkuma ilma oma ülemuse loata tulekahju-, harjutuse- ja muudelt teenistusekohtadelt;

4) ilmuma määratud ajal harjutustele või, kui selleks peaksid olema põhjendatud takistused, siis teatama sellest vahetule ülemale;

5) teatama ühingu tegevuse piirkonnast ajutiselt lahkumise üle vahetule ülemusele;

6) andma tagasi komandost lahkumise või ühingust väljaastumise korral viivitamata kõik ühingult saadud varanduse korralikus olekus ja tasuma kaotsiläinud asjade väärtuse.

Komando liikmete kohused määrab üksik-asjalisemalt kodukord.

§ 48. Komando peamehe ja jaoskondade või rühmade ülemate otsuste ja korralduste peale võib kaevata edasi 2 nädala jooksul, arvates otsuse või kaebuse tegemise või nende avaldamise päevast. Peamehe otsuse või korralduse peale võib kaevata juhatusel, jaoskondade või rühmade ülemate otsuste või korralduste peale — peamehele.

IX. Ühingu tegevuse lõpetamine.

§ 49. Ühingu tegevuse lõpetamisel peakoosolek valib likvidatsioonikomisjoni, kes seab ühingu varanduse ja kohustuste lõpparved kokku ja need paneb peakoosolekule kinnitamiseks ette.

§ 50. Ühingu varandus, mis jääb pärast võlakohustuste täitmist järele, läheb peakoosoleku otsuse põhjal kas teistele vabatahtlikkudele tuletõrjeühingutele või antakse samaks otstarbeks kohalikule omavalitsusele.

Tuletõrje arhiiv ja mälestusemärgid, nagu karikad, albumid, lipud jne., ei tohi tulla müümisele, vaid need antakse üle muuseumile, või omavalitsuse korraldusse.

(Allkirjad).

Märkus normaal-põhikirja juurde. 1) Peale normaal-põhikirja määruste iga ühingu põhikiri võib sisaldada muid määrusi, mis ei käi seaduste või normaal-põhikirja nõuetele vastu. 2) Tuletõrje alal tegutsevate noorsoo-ühingute põhikirjad Siseminister kinnitab eraldi.

28. Kohtuministeeriumi määrus uue notari koha avamise kohta Vändras.

Kohtuministeeriumi määruks 11. aprillist 1919 a. nr. 13 „Juhatuskiri notaariuste kohta“ (RT 24 — 1919 ja 78 — 1926) § 2 ette nähtud notari kohtade nimestik täiendatakse kokkuleppel Sise- ja Kaubanduse-tööstuseministeeriumiga Not. seaduse (VSK, XVI k.) § 4 alusel uue notari kohaga Vändras Viljandi-Pärnu rahukogu ringkonnas.

Tallinnas, 3. jaanuaril 1929 a. Nr. 7.

Kohtuminister T. Kalbus.

Kantslei juhataja Vihalem.

29. Kohtuministeeriumi määrus Tartu-Võru rahukogu ringkonna rahukohtunikude tööpiirkondade muutmise kohta.

Tartu-Võru rahukogu ringkonna Tartu jaoskondade rahukohtunikude tööpiirkonnad moodustatakse ümber järgmiselt:

Tartu 1. rahukohtuniku jaoskond.

Tartu linnapolitsei 1. jaoskonna osa. Piirid: Emajõe paremast kaldast ülevalpool, linna administratiiv-piiri mööda, Tähtvere mõisa maad linna administratiiv-piirides kuni raudtee alla võrandatud maani, selle maa-ala piiri mööda kuni Maarjamõisa tänavani, Maarjamõisa tänav üksikud numbrid, Vallikraavi tänav üksikud numbrid, Jaani tänav numbrid 2, 4, 6, 8. Poodi tän. nr. 1 kuni Emajõeni.

Tartu 2. rahukohtuniku jaoskond.

Tartu linnapolitsei 1. ja 2. jaoskondade osad: Emajõest Poodi tänav lõpuni, Kaubahoov, Barklai plats, Vallikraavi ja Maarjamõisa tänavate paarisnumbrid kuni Vaksali tänavani, Vaksali tänav linnapoolne külg Maarjamõisa tänavast Riia tänavani, Riia tänav üsiknumbrite külg Vaksali ja Kastani tänavate vahel, Kastani tänav linnapoolne külg Riia ja Võru tänavate vahel, Võru tänav üsiknumbrid Kastani tänavast kuni Lille tänavani, Lille tänav üsiknumbrid kuni Karlova tänavani, Karlova tänav paarisnumbrid kuni Lina tänavani ja Lina tänav paarisnumbrid kuni Emajõeni.

Tartu 3. rahukohtuniku jaoskond.

Emajõe pahemal kaldal asuva Tartu linna osa, tema administratiiv-piirides (s. o. Tartu linnapolitsei 3. jaoskond, kusjuures ka Raadi mõisa süda ja mõisa maad, nii palju kui nad asuvad linna administratiiv-piirides, kuuluvad sellesse jaoskonda).

Tartu 4. rahukohtuniku jaoskond.

Kõik linnaosad linna administratiiv-piirkonnas väljaspool 1., 2. ja 3. jaoskonna piire, raudteejaama territoorium semaforist semaforini, sadama raudtee terves ulatuses ja raudtee Ropka, Tähtvere, Vorbuse ja Raadi valla piirides, vallad: Ropka ja Raadi.

Tartu 5. rahukohtuniku jaoskond.

Vallad: Ahja, Haaslava, Kambja, Kastre-Võnnu ühes Piirisaarega, Luunja, Mäksa, Vana-Kuuste, Vastse-Kuuste, Alatskivi, Peipsiäärne.

Tartu 6. rahukohtuniku jaoskond.

Vallad: Laeva, Saadjärve, Sootaga, Vara, Vesneri, Ulila, Elistvere, Kavilda, Kavastu, Tammistu, Tähtvere, Vorbuse.

Tallinnas, 3. jaanuaril 1929 a. Nr. 8.

Kohtuminister T. Kalbus.

Kantslei juhataja Vihalem.

30. Määrus mõõduabinõude tembeldusmaksu kohta.

Alus: Lõivuseaduse (VSK V k. 1914 a. väljaanne) §§ 401 ja 402 (Sead. 105, RT 187/188 — 1925 redaktsioonis).

§ 1. Suurema täpsusega kaalude, vihtide ja õõnesmõõtude tembeldusmaks on 100% kõrgem kui Lõivuseaduse § 398 ette nähtud maksud harilikkuude mõõduabinõude tembeldamise eest.

§ 2. Mõõduabinõude tembeldamise eest määratud maksude vastuvõtmise kohustus neis kohtades, kus ei ole Eesti Panga osakonda või agentuuri, pannakse proovikoja ametnikkude peale, kes neis kohtades mõõduabinõude tembeldamist korraldavad.

Kaubanduse-tööstuseminister A. Oinas.

Kaubanduseosakonna direktor A. Gutman.

31. Määrus proovikoja ametnikkude sõidu- ja päevarahade kohta.

Alus: Kaalu- ja mõõduseaduse § 14 (RT 187/188 — 1925).

Sõidu- ja päevarahad proovikoja ametnikkudele, kes on Kaalu- ja mõõduseaduse

§ 14 tähendatud kordadel välja kutsutud koha peale mõõduabinõusid proovima ja tembeldama, tasub väljakutsuja üldiste normide järgi, mis riigiametnikkude sõidu- ja päevarahade kohta maksavad.

Kaubanduse-tööstuseminister A. Oinas.

Kaubanduseosakonna direktor A. Gutman.

32. Määrus Sangaste vallas (Valgamaal) asuvate riigistatud maade kasutajailt nõutava $\frac{2}{3}$ osa 1928 a. kinnisvarade maksu õiendamise tähtaja pikendamise asjas.

Avaldatakse kinnisvarade maksuseaduse § 41 (RT 18/19 — 1920) põhjal.

Tähtjaks Sangaste vallas asuvate riigistatud Sangaste mõisa maade kasutajailt nõutava $\frac{2}{3}$ osa 1928 a. kinnisvarade maksu õiendamiseks määratakse 30. novembri 1928 a. asemel 31. jaanuar 1929 a.

Tallinnas, 28. detsembril 1928 a.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

33. Rahaministri määrus omavalitsustele viinalt võetava maksu kohta.

Alus: Trahteriäride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksu tulude kindlustamise seaduse § 59 (RT 105 — 1928).

1. Alates 8. jaanuarist 1929 a. võetakse üldtarvitamiseks müüdavalt viinalt omavalitsuse trahterimaksu vähenemise ja piirituse ja viina loomaksu asendamiseks määratavate summade katteks igalt:

- a) 3-liitriliselt pudelilt — 40 senti,
- b) $\frac{3}{4}$ „ „ — 10 „
- d) $\frac{1}{4}$ „ „ — 5 „

2. Kuni vastavate pudelisiltide tarvitusele võtmiseni märgitakse lisamaks templita praegustele siltidele.

3. Maks nõutakse sisse riigi ladude ja omavalitsuste ja eraettevõtjate tagavaraladude poolt viina väljaandmise juures.

Tallinnas, 5. jaanuaril 1929 a.

Rahaminister A. Oinas.

Aktiisi peavalitsuse peadirektor Thomson.

34. Määrus.

Tulumaksu seaduse § 41-se täh. 3-da põhjal vabastatakse 1928 aasta tulude üle teatelehtede (deklaratsioonide) esitamisest 1929 aastal:

1) kõik isikud, kelle 1927 aasta tulud ei ulatunud 1928 aasta tulumaksu alla ja kui

ühtlasi nende 1928 aasta tulud (rahas ja natuuras) ei tõuse üle Tulumaksu seaduse § 21-ses ette nähtud määrade, s. o. kõigis linnades — abielusolijatel mitte üle 900 krooni ja mitte-abielusolijatel (vallalised, lesed, lahutatud) mitte üle 600 krooni, kõigis muudes kohtades — esimestel mitte üle 600 krooni ja teistel mitte üle 400 krooni;

2) kõik palgalised, kelle 1928 aasta tulud rahas ja natuuras (sõjaväelaste tasu natuuras ei kuulu arvestamisele), ühes kõigi lisandustega (perekonnaabirahad, toetusrahad, gratifikatsioonid jne.), ei tõuse üle ülaltähendatud määrade ja kui neil ei olnud muid tuluallikaid. Lahus maksu alla kuuluvate abikaasade kohta on maksvad määrad, mis on nähtud ette mitte-abielusolijate kohta.

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1429/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

35. Määrus.

Nendele kaubanduse- ja tööstuse-ettevõtjatele, kellel on olemas täielik raamatupidamine ja kes soovivad maksustatud saada tähendatud raamatupidamise andmetel, esitades raamatud maksuasutustele, määratakse Tulumaksu seaduse § 41-ses ette nähtud tuluteatelehtede (deklaratsioonide) esitamise viimaseks tähtajaks 1929 aasta tulumaksu asjus 1. veebruaril asemel 1. aprill s. a.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1426/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

36. Määrus.

Nendele maapidajatele, kellel on olemas täielik raamatupidamine, mis on seatud sisse mitte kalendri-, vaid põllumajandusaasta järgi, ja kes soovivad maksustatud saada tähendatud raamatupidamise andmetel, esitades raamatud maksuasutustele, määratakse Tulumaksu seaduse § 41-ses ette nähtud tuluteatelehtede (deklaratsioonide) esitamise viimaseks tähtajaks 1929 aasta tulumaksu asjus 1. veebruari asemel 15. mai s. a.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1428/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

37. Määrus.

Maapidajatele määratakse Tulumaksu seaduse § 41-ses ette nähtud tuluteatelehtede (deklaratsioonide) esitamise viimaseks tähtajaks 1929 aasta tulumaksu asjus 1. veebruari asemel 1. märts s. a.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1427/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude peavalitsuse
peadirektor E. Vilken.

38. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 10. detsembril 1928 a. tehti Rootsi Valitsusele teatavaks Eesti-Rootsi vahelise laevamöödutunnistuste vastastikku tunnustamise deklaratsiooni, Eesti mõotkirjade Rootsi laevamöötmise määruste kohaselt väljaandmise kokkuleppe ja deklaratsiooni lõpuprotokolli, kõik alla kirjutatud Stockholmis 23. juunil 1928 a., Riigikogu poolt

kinnitamine 22. novembril 1928 a. (RT 98 — 1928, art. 592).

Vastavalt deklaratsiooni artikkel 7-da eeskirjadele astuvad deklaratsioon ja kokkulepe jõusse kolm kuud pärast kuupäeva, mil deklaratsiooni Riigikogu poolt kinnitamine Rootsi Valitsusele teatavaks tehtud, s. o. 10. märtsil 1929 a.

Välisminister J. Lattik.

39. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Eesti-Soome postilepingu ja selle protokolli, mõlemad alla kirjutatud Helsingis 20. augustil 1928 a. ja Riigikogu poolt kinnitatud 20. detsembril 1928 a. (RT 105 — 1928, art. 650), ratifikatsioonikirjad vahetati Tallinnas 31. detsembril 1928 a.

Vastavalt oma artiklile 10 astus leping jõusse alates ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast, s. o. 31. detsembril 1928 a.

Välisminister J. Lattik.

40. Välisministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis ja palganormid.

1) Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (RT 27 — 1927) § 1 p. b ja § 4 põhjal määrab Välisministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu ja palganormid alljärgnevalt:

Ameti nimetus	Arv	Kuupalk kroonides	Lisatasud	Otsekohene alluvus
Keskasutus.				
Juriskonsult	1	135.—		Adm.-osak.
Majanduseametnik	1	120.—		„
Raamatupidaja	1	120.—		„
Ametnik informatsiooni alal	1	100.—		Põht.-osak.
Kantseleiametnik	2	70.—		Adm.-osak.
Autojuht	1	100.—	Prii korter, küte, valg.	„
Käskjalg	2	60.—	Ühel prii korter, küte, valgustus	„
Noorem käskjalg	2	40.—	—	„
Ukshoidja	1	60.—	Korter, küte, valgust.	„
Kojamees	2	60.—	„	„
Keskkütte kütja	1	60.—	„	„
Koristaja	2	45.—	—	„

2) Ülemääralsed Välisministeeriumi teenijad määrab ametisse ja vabastab sellest Välisminister.

3) Ajutised töäjõud väljaspool ülemääralsi koosseise võtab teenistusse ja vabastab sellest ja määrab neile tasu Välisminister.

4) Käesolevad koosseisud ja palganormid hakkavad maksma 1. aprillist 1927 a.

5) RT 67 — 1927 ja 54 — 1928 avaldatud Välisministeeriumi ülemääralsi teenijate koosseisud kaotavad maksvuse.

Välisminister J. Lattik.

41. Otsekoheste maksude peavalitsuse teadaanne 1929 aasta tulumaksu asjus.

Kõigile tulumaksu maksjatele.

1. Kõik isikud, kellel 1928 a. oli mingisugune iseseisev tulu, on kohustatud andma kindlaksmääratud vormil (vorm 2, 2-a ja 2-b): linnades — maksuinspektori kantseleisse, valdades ja alevites — valla- või alevivalitsusse täielikud teated kõigi oma tulude üle tähen- datud aastal.

Märkus. Rahaministri määruse põhjal 2. jaanuarist 1929 a. nr. 1429/B vabastatakse 1928 aasta tulude üle teatelehtede (deklaratsioonide) andmisest 1929 aastal:

1) kõik isikud, kelle 1927 aasta tulud ei ulatunud 1928 aasta tulumaksu alla ja kui ühtlasi nende 1928 aasta tulud (rahas ja natuuras) ei tõuse üle Tulumaksu seaduse § 21 ette nähtud määrade, s. o. kõigis linnades — abielusolijatel mitte üle 900 kr. ja mitte-abielusolijatel (vallalised, lesed, lahutatud) mitte üle 600 kr. ja teistel mitte üle 400 kr., ja

2) kõik palgalised, kelle 1928 aasta tulud rahas ja natuuras (sõjaväelaste tasu natuuras ei kuulu arvestamisele), ühes kõigi lisandustega (perekonnaabirahad, toetus- rahad, gratifikatsioonid jne.), ei tõuse üle ülaltähendatud määrade ja kui neil ei ole olnud muid tuluallikaid.

Lahus maksu alla kuuluvate abikaasade kohta on maksvad määrad, mis on nähtud ette mitte-abielusolijate kohta.

2. Need teated antakse kõige hiljemalt 1. veebruariks 1929 a.

Märkus. Rahaministri 2. jaanuari s. a. määrusega nr. 1427/B pikendatakse täht- aeg maapidajatele kuni 1. märtsini s. a.

3. Tuluteadaanded (deklaratsioonid) esi- tatakse selles maksujaoskonnas, kus maksjal oli alaline elukoht 15. detsembril 1928 a.

Kui maksjal on kinnisvara või ärilisi ette- võtteid väljaspool seda maksujaoskonda, kus oli tema alaline elukoht 15. detsembril 1928 a. ja kus tema järelikult kuulub maksu alla kogu oma tuludega, siis on soovitatav kahekordse maksu alla sattumise ärahoidmiseks teatada vastavale maksuinspektorile või valla- (alevi-) valitsusele (varanduste või ettevõtete asukoha järgi) see maksujaoskond, kus maksja annab üldise deklaratsiooni kõigi oma tulude üle.

4. Perekonnapea arvab oma tulude hulka ka abikaasa ja oma juures olevate alaealiste laste tulud.

Abikaasa teatab iseseisvalt oma tulude üle maksuasutustele (ja perekonnapea ei arva neid mitte oma tulude hulka) siis, kui need on saadud:

a) tema kaasavarast, mis abiellu on toodud tingimusel, et abikaasa seda iseseisvalt valit- seb ja kasutab;

b) annetusest, mis tehtud tingimusel, et abikaasa seda iseseisvalt valitseb ja kasutab;

c) varandusest, mis on muretsetud, mehe teadmisel ja nõusolekul, oma raha eest või eraldi äri ja töö ning teenistusega.

Samuti teatavad alaealised lapsed oma tulude üle iseseisvalt, kui need on saadud:

a) isiklikust teenistusest;

b) oma ärist;

c) kunsti või teadusega;

d) annetusest kõrvalise isiku käest, mis tehtud tingimusel, et seda lapsed valitsevad ja kasutavad.

5. Maapidajad annavad nõutud teated plangil vorm nr. 2-a, kusjuures tulud maapidamisest võivad jääda üles andmata, sel korral tähendades teatelehel, et soovitakse maksu alla pandud saada keskmiste normide järgi. Teised küsi- mused teatelehel tulevad aga tingimata vas- tata, iseäranis koha suurus ja maahindamise ühikute arv (erilised teated p. 1), ja anda üles muud tulud peale maapidamise tulude. Kui aga antakse üles katulu maapidamisest, siis põhjenugu ülesantav tulusumma kind- latel andmetel, missugused tulevad esitada nõudmise korral maksuasutusele.

6. Tulu-teadaanded (deklaratsioonid) esi- tatakse ainult sellekohastel plankidel (v. 2, 2-a ja 2-b). Planke on saada: maksujaoskon- dade kantseleidest, valla- ja alevivalitsustest ja muist kohtadest kohalise maksuinspektori ju- hatamise järgi. Kõik plangil leiduvad küsimu- sed tulevad vastata.

7. Maksjate suure arvu tõttu on soovitatav mitte lükata deklaratsioonide andmist viimaste päevade peale; võib saata ka posti kaudu.

8. Deklaratsiooni vastuvõtmise üle an- takse kviitung.

9. Juriidilised isikud (aktsiaseltsid, ühin- gud, igasugused seltsid jne.) annavad dekla- ratsioonid eelmisel kalendri- või operatsiooni- aastal saadud tulude üle kõige hiljemalt 15. maiks 1929 a.

Tähendatud deklaratsioonid antakse ise- äralisesse tulumaksukomiteesse (Tallinnas, Toompea, Kohtu uul. nr. 8). Deklaratsiooni juurde lisatakse: 1) täielik aasta-aruanne bi- lanssidega aasta alguks ja lõpuks ja kasude- kahjude arve, 2) ära kiri üldkoosoleku proto- kollist aruande kinnitamise kohta ja 3) revis- jonikomisjoni protokollil ära kiri.

10. Nõutud teadete tähtajal mitteandmise pärast langevad süüdlased rahatrahvi alla kuni 1.000 kroonini ja puudulikkude teadete andmise pärast kuni 200 kroonini (Tulumaksu seaduse § 76).

11. Kui teadaandes (deklaratsioonis) valeteated on antud sihiga, et maksust põigelda kõrvale, või kui sellesama sihiga on varjatud tuluallikat, siis langevad süüdlased rahatrahvi alla kuni kahekordse tulumaksu summani. Seejuures süüdlased peavad õiendama ka varjatud maksu (sama seaduse § 77).

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1431/B.

Peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

Jaoskonna juhataja H. Prodel.

42. Otsekoheste maksude peavalitsuse teadaanne 1929 a. tulumaksu asjus.

Kõigile riigi-, omavalitsuse- ja eraasutustele ja eraisikutele, kes 1928 a. kasutasid palgalist tööjõudu.

1. Kõik asutused ja isikud, kellel 1928 a. oli palgalisi teenijaid ja töölisi, on kohustatud andma kindlaksmääratud vormil (v. 4) kõige hiljemalt 15. veebruariks s. a. täpsed teated möödunud aastal makstud palga, pensioni, paiuki, toetus- ja abiraha ja muu teenistustasu üle (Tulumaksu seaduse § 38).

2. Punkt 1-ses tähendatud teated antakse tasusaaja elukoha järgi: linnades — maksuinspektori kantseleisse, valdades ja alevites — valla- ja alevivalitsustesse.

Sealsamas antakse välja ka tarvilised planketid (vorm 4).

Tasusaaja elukoht tuleb täielikult üles tähendada, seejuures pidades silmas, et kui elukohta on vahetatud pärast 15. detsembrit 1928 a., siis ka tingimata üles anda elukoht 15. detsembril 1928 a.

3. Eelnimetatud teadaande kättesaamise üle antakse kviitung.

4. Teadaandeid, kindlaksmääratud vormil (vorm 4), võib saata punkt 2-ses tähendatud kohtadesse ka postiga.

5. Maapidajad annavad ülaltähendatud teated ka vorm nr. 4 järgi.

6. Nõutud teadete tähtajal mitteandmise või puuduliste teadete andmise pärast langevad süüdlased rahatrahvi alla kuni 200 kroonini (sama seaduse § 75).

2. jaanuaril 1929 a. Nr. 1430/B.

Peavalitsuse peadirektor E. Vilken.

Jaoskonna juhataja H. Prodel.